

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.,
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăre Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni

Numeri singuratici à 20 bani se vând la librăria G. Cârjan, Plocești

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA”

Cu 1 Octombrie 1898 v. încep
nouve abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.Domnii abonenți sunt rugați
a grăbi ou reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expe-
diție a foii.Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, care începe ou prima și
se termină ou ultima luni, după
stilul vechiu.Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. — cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.Este în interesul dlor abo-
nenți, ca adresele să fie însemnate
cât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fașile, în
care li s'a trimis „Tribuna” până
acum.

Administrațiunea

„Cultura” maghiară.

(m.) În viața publică maghiară apar
din când în când unele momente simp-
tomatice, cari merită toată atențiunea
noastră, căci ele sunt caracteristice pen-
tru evoluțiunile și forțele poporului ma-
ghiar pe toate terenele, dar' în special
pe terenul cultural și economic.Știm cu toții că Maghiarii sunt impres-
ionabili, ușor se entusiasmează și le-ar
plăce să ajungă la glorie, să fie slăviți
și de alte popoare. De aici urmează,
că nu numai își iau de model pe po-
porele cele mai culte și cu aptitudini
excelente, dar' se și aseamnă cu aceste,
amăgindu-se, că în unele lucruri stau
pe același nivel cu ele. De câte-ori,
ca să aducem un singur exemplu,
nu auzim lăudându-se Maghiarii, că con-
stituția și legislațiunea maghiară nu are
păreche în statele Europei decât în
Anglia, cu care poate rivalisa!Acestei porniri grandomane este a
se atribui, că vedem pe Maghiari entu-
siasmându-se la început pentru cutare
ram de cultură sau așezământ, jertfind
— căci din nefericire au banii țerei pe
mână — sume enorme, îmbărbătându-se
unii pe alții și lăudându-se pentru „pro-
gresele” ce le fac.În urmă, după un timp oare-care
ese la iveală, că laudele au fost exage-
rate, că entuziasmul a fost fantastic și
că zău, Maghiarii nu prea pot arăta lu-
mei lucruri și succese de însemnătate
capitală.Și, ce e de remarcă, în aseme-
nea cazuri se trezesc Maghiarii din „be-
ția lăudăroșiei”, și își recunosc starea
reală, în care se află, sau mai bine zis
și recunosc labele forțe de care dispun.Aceste momente sunt — precum
am amintit — interesante, căci ele ne
arată pe Maghiari în seninătate, când
li-e rușine de laudele proprii rostite mai
nainte, când nu se mai aseamnă cu popo-
arele culte, decât ca să-și arete micimea
lor față de ele.Mai zilele trecute știm, că Păz-
mândy, vestitul voyageur, care 'și-a luat
menirea a' trage laude sfărâtoare în
străinătate la adresa Maghiarilor, în-
tr'un moment de seninătate mărtu-rește, că opera maghiară, deși s'a spe-
sat pentru ea din partea statului în de-
curs de 5 ani 7 milioane de fl., „nu sa-
tisface așteptărilor”.Un alt exemplu însă mai eclatant
avem cu universitățile și în special
cu prima universitate maghiară, cu cea
din Budapesta.Săptămâna trecută a venit la des-
bateri în comisiunea financiară a dietei
proiectul de buget al ministrului de
culte și instrucție.La titlul universității din Budape-
sta au vorbit mai mulți, dintre cari însă
deputații Emmer și Komjáthy au rele-
vat lucruri adevărate, dar' foarte depri-
mătoare pentru universitate, pentru „sa-
vanții” profesori și în general pentru
știința maghiară. Emmer a constatat, că
în urma stărilor deplorabile dela uni-
versitate „pe terenul instrucției și știin-
ței se poate observa o stagnare, ba
chiar regres”. Apoi a arătat mai de-
parte, că universitatea din Budapesta
„nu e aptă pentru cultivarea științei”,
de oare-ce între profesori e de așa spi-
ritul, că au „poftă de câștig lateral” și
că fostul rector Herczegh s'a arătat con-
trar cu ceea-ce a făcut Mommsen, când
a respins titlul de consilier intim.Tot în acest înțeles a vorbit și
Komjáthy, arătând, că profesorii își ne-
glijă studiul, umblând după câștiguri
laterale și „partea cea mai mare a tineri-
mei nu consideră universitatea decât
un mijloc, ca să poată corăspunde, le-
gei de calificare”.Săninătatea, care a cuprins pe mem-
brii comisiei financiare, a trecut de astă-
dată și asupra ziarelor, cari nu numai
aproabă cele zise de cei doi deputați,
dar' ne dau un tablou și mai trist.Astfel între altele „Pesti Napló”
în primul seu dela 29 Septembrie con-
stată, că universitatea maghiară nu e
altceva, decât o — fabrică de di-
plome.Profesorii nu se interesează de
știință, nu o cultivă, ci se scapă cât pot
de în grabă de ore și apoi umblă după
alte câștiguri.„Budap. Hirlap” tot asemenea con-
stată, că „universitatea a devenit un
institut regnicolar, care împarte di-
plome”, ear' știința rămâne la o
parte.Eată niște mărturisiri prețioase,
cari ne arată, că știința maghiară și un
foclar însemnat al ei, stau foarte slab.
Laudele, cu cari Maghiarii își încărcă
până acum universitatea și „știința
maghiară” devin foarte pitice.Și dacă cercetăm cauzele acestei
decadențe, le aflăm în aceea, că în sanc-
tuarul științelor maghiare s'a vîrît de
mult „politică și spiritul de „geșeft”.
Cea dintăiu s'a introdus din cauză, că
prin ea poți face mai ușor carieră în
Ungaria, poți ajunge din profesor uni-
versitar membru în casa magnaților și
eventual ministru, ca Wlassics. Ear' spi-
ritul de „geșeft” l-a introdus jidovismul,
acea lepră a vieții publice maghiare,
care numai desarte lasă în urma ei.Eată starea științei și culturii ma-
ghiare: decadentă, ca și viața politică
a Maghiarilor.

Sibiu, 5 Octombrie n.

Domnul Jancsó. Oficioasele
maghiare desmînt așa de des, încât
tare des — mint. Când s'au declarat
întăiu asupra „falsului” au zis că actul
provine dela o persoană care nu „apar-
ține strict” la gremiul prezidiului mi-
nisterial. Adece admiteau că totuși
aparține, dar' nu strict.A doua-oară, când au spus numele
autorului, dl Jancsó Benedek, ziceau
pur și simplu că „nu aparține la gre-
miul prezidiului ministerial și toată le-
gătura lui cu prezidiul ministerial
constă într'aceea, că el dă informațiuni
din cas în cas în chestiunile privitoare
la stările culturale, politice și presei
românești”.Acestei activități a dlui Jancsó
„i-se denega categoric ori-ce „caracter
oficial”, în special în ce privește actul
din chestiune. Noi am tras la îndoi-
ală sinceritatea oficiosului „Orsz. Ér-
tesítő”, pentru-că se vede cât de colo,
că evită a spune adevărul.Aveam motive să-i denegăm credința,
pentru-că în scrisoarea Metropolitului
cătră pâr. Voinea, proveniența actului se
arată expres, cu cuvintele „din gre-
miul prim-ministrului reg. ungu-
resc”.Astăzi chiar foaia oficială din
Budapesta confirmă seleseri scriptului
metropolitan, și desmînt pe oficiosul
„Orsz. Ér.”, după care s'a luat „P.
Lloyd” și celelalte.Într'adevăr în numărul de Dumi-
neca trecută a foii oficiale se cuprinde
un act, prin care ministerul de culte și
instrucție publică denumeste pe in-
spectoriul chemați a vizita școalele
medii confesionale și a exercia asu-
pra lor inspecțiunea supremă de stat.În lista acestor inspectori, la
punctul 12 găsim următoarele:Pentru gimnasiul din Brașov și Brad, și
școala reală din Brașov, cari stau sub con-
ducerea Archiepiscopului și Metropolitului român
gr.-or., (denumeste) pe Dr. Benedek Jancsó,
profesor la gimnasiul superior de stat, dispus
pentru serviciu la prezidiul ministerial
reg. ung. (pe ungurește: „Jancsó Benedek drt,
a m. kir. miniszterelnökséghez szolgálati tételle
berendelt állami főgymnaziumi tanár”).De aci reese clar și peste ori-ce
îndoială, că Jancsó Benedek a fost,
până acum nu numai profesor gimna-
sial, ci și agregat la prezidiul mi-
nisterial unguresc, — și va fi în vi-
tor și inspector peste școalele române
din Brașov și Brad, ca comisar gu-
vernial.Un Portughez filoromân. Articolul ce
am publicat ieri, după ziarul portughez O seculo,
este scris de dl Paiva, deputat în parlamentul
portughez, și bun amic al dlui V. A. Urechia.Rea credință? „Amicii” dela
„Tr. P.” au avut culezanța să ne în-
sinue „ignorantă ori rea credință” pen-
tru-că am înțierat „notițele” omului
din București (totdeauna bine in-
format) ca păgubitoare cauzei școale-
lor române din Brașov.Ei au susținut că articolul acela
păcătos, nu s'ar referi la școalele din
Brașov.Deși aserți alor e tot așa de absurdă,
ca și-când cineva zăua la ameazi ar
nega soarele de pe cer, ne-am oprit
totuși asupra ei, ca să arătăm cât de
mare e culezanța rătăcioșilor.Ca completare mai adaugem azi
o nouă dovadă, care ne vine din par-
tea unor dintre cei mai sinceri și mai
devotați apărători ai cauzei naționale.„Drapelul”, care a reproduș un
articolăș al nostru, a promis să revină
asupra articolului, foii arădane. A și
revenit.În nrul seu de Marți (22 Sept. v.)
„Drapelul” publică un prim-articol care
începe astfel:Începutul cu încetul, lumină începe să se
facă în chestia școalelor din Brașov.Ocupându-se de faimosul act cetit în ca-
meră de dl Tache Ionescu și analizând spusele
ziarelor oficioase ungurești, Telegraful Român,
organul metropoliei din Sibiu, arată lămurit, că
acest act există, că nu e fals și prin urmare nu
există nici falsificator.Dl Tache Ionescu este deci pus în afară
de acuză. Actul cetit de d-sa există, în termi-
ni afirmați de d-sa. Altmintrelea „Telegraful Ro-
mân” l-ar fi desmînit, cel puțin în parte, ceea-
ce nu face.Dar' este altceva și mai important în ar-
ticolul ziarului din Sibiu.Tribuna Poporului din Arad, care se crede
a fi inspirată de guvernul dlui Sturdza, a pu-
blicat o corespondență din București, prin care
se spunea, că școalele române din Brașov pri-
mesec dela guvernul român subvențiuni identice
în totul cu cele-ce se dau școalelor din Mac-
donia.Această corespondență avea pretenția să
lumineze publicul de peste munți asupra sus-
pendării acestor subvențiuni.Aci începe să se facă lumină, și aceasta
este, după noi, nodul afacerii.După-ce reproduce răspunsul „Te-
legrafului” la funestul articol, renegat,
al „Tribunei Poporului”, „Drape-
lul” zice:Eată deci lumina făcută. Dl Sturdza,
după vechiul sistem de suspiciune a persoanelor
și de răsunare nesocotită, a comis două
imense greșeli: a suspendat plata datoriei sta-
tului român cătră eforia din Brașov, dându-i
astfel aparența unei subvențiuni, și s'a ameste-
cat în administrația internă a acestor școale, fă-
când să cadă, cu modul acesta, urgia legilor ma-
ghiare asupra școalelor.D-sa a făcut astfel chestiei naționale un
rău imens.

Cine e dar' de rea credință?

Voci din străinătate.

Nu începe îndoială, că străinătatea
se interesează tot mai mult și mai
mult de noi și stările noastre. De câți-
va ani e de observat cum crește numé-
rul acelor străini, cari vin la noi și în
România ca să ne cunoască și studieze.
Și nu începe îndoială, că opinia lunei
mari civilizate devine din ce în ce
mai favorabilă față cu noi, pentru-că
începe a ne cunoaște mai bine și a ne
aprecia mai just.Nu putem fi însă mulțumiți cu
atâtea. Pentru-că dacă ne cunosc singu-
ratici savanți profesori și scriitori, cari
seriu apoi câte un frumos articol în cu-
tare revistă ori ziar despre noi, asta nu
înseamnă, că ne cunoaște lumea. Nu
înseamnă că s'a stabilit asupra noastră
o opinie generală justă și favorabilă.
Ungurii și astăzi mai trec în lumea mare
ca un element superior, cavaleresc, pu-
ternic. Ear' noi, în fața cu ei ca un ele-
ment inferior, slab, care are cel puțin
o răbdare prea mare!Ne aducem aminte de cuvintele
unui Belgian, care s'a mirat, la confe-
rența interparlamentară din Bruxella,
cum de Români, și peste tot locuitorii
din Ungarai pot suferi un guvern, ca
cel al lui Bánffy, care sevrirște acte
de o brutalitate așa de provocatoare.Ori-cât de nemăgulitoare ar fi pen-
tru noi constatarea acestei prea înde-
lungate răbdări de oaie, — ea pentru
cei-ce cunosc psihologia poporului no-
stru, înseamnă și o notă de vitalitate.
Pentru-că numai conștiința de tăria
vieții sale, și de slăbiciunea inăună
a atenteilor dușmane poate se explice
răbdarea nepăsătoare a unui popor
schinuit, despre care s'a constatat,
că nu e laș.Cu toate acestea în judecata străi-
nătăței e și o dosă de adevăr. Și tre-
buie să ne încetăm un singur moment a
lucra pentru ridicarea nivelului cultural,
material și moral a poporului nostru.
Înainte de toate să căutăm și pe viitor,
mai ales acum în vederea conferenței
de pace, a informa străinătatea despre
starea adevărată a noastră și — a Un-
gurilor. Pentru-că deși s'a tipărit Re-
plica, în limbi străine, deși s'au scris
atâtea broșuri și articole, totuși efectul
dorit nu s'a ajuns. E soarta fatală a
broșurilor, că es iute din curs, și dacă
chestiunea nu e susținută sistematic, cu
o serie neîntreruptă de publicațiuni,
— ea se uită, și dacă pauza e lungă se
perde și succesul avut.În privința aceasta Ungurii fac mult
mai mult. Guvernul maghiar spesează
într'acel scop sume enorme. Necon-
tenit apar broșuri în favorul lor, în
Franța și în Germania. Noi nu dispu-
nem de bugete în scopul acesta, nici
aici, nici altundeva. În schimb situația
noastră e mai ușoară, pentru-că ade-
vărul e pe partea noastră, și simpatia
lumei se îndreaptă întotdeauna față cu
cei oprimați. Opresorii sunt totdeauna
urgisiți. Noi și cu mai puțin am pute
profita mult, dacă am lucra în direcți-
nea aceasta.De ce s'ulevăm acum aceste idei?
Avem un prilej special. Deși tema
aceasta e una dintre cele la care vecinictrebuie să ne gândim și să lucrăm, fără
a vorbi mult de ea, ținem să o accen-
tuăm special acum după-ce ieri am re-
produs unele nouă voci străine.Aci putem reproduce încă una
destul de instructivă.Un distins profesor francez, mem-
bru al Academiei din Paris, „imortal”,
care se ocupă special cu studiul po-
porelor latine, serie unui cunoscut al
seu o scrisoare, în care se rostește și
asupra conflictului româno-maghiar.Eată ce zice celebrul „savant”, al
cărui nume nu sîntem autorizați, deo-
camdată, a-l spune:„Ceea-ce îmi spuneți despre opre-
siunea maghiară din Transilvania e
conform cu ceea-ce știam deja; din
nenorocire e de temut, cum spuneți, că
ea nu face decât să crească din ce
în ce.”Maghiarii, strîngi între Germani,
Slavi și Români, se simt amenințați
cu moarte, dacă nu ar nimici măcar
unul ori două din aceste elemente. Ei
atacă mai ales pe cel mai slab, pe care
îl consideră totodată, ca cel mai infe-
rior, și asta le liniștește conștiința.
(! ? Oare își mai fac Ungurii scrupuli
de conștiință? Noi credem, că nu.
Red.).Fatal e numai (pentru Unguri.
Red.) că de un timp încoace Români
se apără și nu se lasă să fie mâncați;
în urmare încordările maghiare devin
și mai violente.Se prepară în Austria un teribil
război de rase, care va trebui
să se sfîrșească, pentru-ca să pu-
tem visa de pacea europeană. *)Eată cum se prezintă în străin-
tate situația noastră față de Maghiari,
acum în preajma proiectului de pace al
generosului Țar.

Dieta Bucovinei.

Alegerile de curînd terminate în
Bucovina ne prezintă un tablou îmbu-
curător, considerînd naționalitatea de-
putaților. Semn, că sistemul electoral
din Austria tot se respectă până la anu-
mite hotare — hotare, la cari sistemul
dela noi încă nu a avut fericirea să se
avînte.Dieta Bucovinei se compune din:
13 Români, 6 Germani, 4 Ruteni, 4 Ar-
meno-Polonezi, 3 deputați fără culoare
și din rectorul universității.O proporție, care dacă n'ar fi fost
violențele guvernului reesia mult mai
în favorul Românilor și mai aproape de
raportul dintre naționalitățile conlocui-
toare.Eată lista deputaților români: I. P.
S. Sa Metropolitul Arcadie Ciupercovici
(m. viril); P. C. Sa dl archimandrit Mi-
ron M. Călinescu (coleg. I.); P. C. Sa dl
Dr. Ioan Turcan (coleg. I.); domnii Dr.
Iancu cavalier de Flondor (coleg. II.);
bar. Nicu Mustatza (coleg. II.); baron
George Vasilco (coleg. II.); Dr. Iancu
cavalier de Volcinschi (coleg. II.); P. C.
Sa dl archimandrit Emanuil Ciuntuleac
(coleg. com. rur.); Tudor cavalier de
Flondor (coleg. com. rur.); Modest cav.
de Grigorcea (coleg. com. rur.); Iancu
Lupul (coleg. com. rur.); Ilarion Onciul
(coleg. com. rur.); Dr. George Popovici
(coleg. com. rur.).*) În original: Ce que vous me dites de
l'oppression magyare en Transylvanie est bien
conforme à ce que j'en connaissais; malheureuse-
ment, il est à craindre, comme vous le dites, qu'elle
ne fasse que grandir. Les Magyares, pressés entre
les Allemands, les Slaves et les Roumains, se sentent
menacés de mort s'ils ne réduisent pas au
moins un ou deux de ces éléments, ils s'attaquent
surtout au plus faible, qu'ils considèrent en
même temps comme le plus inférieur, ce qui
tranquillise leur conscience. Le fâcheux c'est que
depuis quelque temps le Roumain se défend et ne
vent pas passer; dès lors l'effort du Magyare
devient plus violent. Il se prépare en Autriche un
terrible combat de races qui devra être terminé
pour qu'on puisse songer à la paix européenne.

1848.

Cronica anului.

Chirileu, 2 Septembrie.

V. Moldovan scrie în „Memoriile” sale: Judele, intrând în casa mea părintească din Chirileu, îmi întinde o scrisoare, pe care cetind-o cu grabă văzui, că prin ea se încuștințează antistia comunală, că în 2 după amiază va veni comisiunea conscriitoare de recruți pentru regimentul maghiar, sau mai bine zis pentru a înrola pe ficioarii și bărbaiți apți de arme români în regimente ungurești.

După ce am explicat judeului cuprinsul scrisoarei, el s'a depărtat. Abia va fi trecut însă o oră și curtea se umplu de popor, care era în cea mai mare turburare. Fiecare avea o propunere mai revoltătoare, decât alta. Unii erau de părere, să ese tot poporul în capul satului și să nu suferă pe membrii comisiunei nici măcar a intra în sat; alții însă susțineau, ca să suferă a intra comisiunea în sat, dară să nu-i îngăduie a conscrie nici un ficior, ci să-i răspundă, că de va vrea împărțitul vor merge cu toții, dar pe ficioarii români nu-i dau câțane lui Kossuth. Alții earăși aveau propuneri și mai primejdioase față de această comisiune.

În momentele aceste rolul și pozițiunea mea deveniseră foarte delicate. O rezistență apertă era foarte de lipsă împotriva procedurii regimentului maghiar, care prin legea de recrutare, decretată de curând, chiar prin fiii națiunei române voia să debelleze pe împărțitul și pe noi să ne subjuge prin noi înșine.

Și care act al regimentului revoluționar merită mai multă rezistență, decât chiar legea de recrutare?

Dar dacă nu se vor începe încă pe față ostilitățile, ca toată națiunea în combinațiune și într'un moment, să stea față în față cu inamicul?

Ce va fi atunci de acest sat? Și ce va fi cu mine, care sînt cauza întăritărei poporului?

Axente 'mi-a fost trimis în zilele trecute o epistolă de cuprinsul acesta: „Frate!... se vorbește tare, că Ungurii se vor desarma.”

Dar când? Aceasta nu 'mi-a știut-o spune nici Urban.

Că oare se vor mai opune și alte comune legii de recrutare, nu puteam să știu căci începutul, așa se vede, că se face cu noi.

Cu aceste idei frământându-mă ajung la concludiunea, că legii de recrutare a regimentului revoluționar trebuie să-i facem opozițiune. Că o vor face alte comune dimprejur ori ba, tot atăta; cineva trebuie să se jertfească, ca să-l poată imita ceilalți.

Deci m'am urcat pe o masă de peatră și am vorbit poporului cam în acest înțeles: „Fraților, părerile voastre, ca să așteptați comisiunea în capul satului, de acolo să o alungați, ori intrând ea în sat să nu o lăsați a lucra și conscrie, nu le pot părtini; cu atât mai puțin cealaltă mai înfrătoare părere. Deci dară precum m'ați ascultat și ați urmat staturile mele până acum, mă veți asculta și le veți urma și acum. Comisiunea va veni, va conscrie, cu un cuvânt își va face treaba cum se cuvine, dară să n'aveți grije, căci acești ficioari tot nu vor fi câțane lui Kossuth — să nu faceți dară nici o împo-

trivire. Ear' cât pentru mine, fiindcă voi știți că s'a lăsat vestea despre ființa mea de față în Orlat, în Năsăud, în Sibiu și în Țeara-Românească, numai acasă nu, — eu mă voi du da în latură, ear' voi vă purtați liniștiți, ca să mai pot petrece câțva timp pe aici, până va fi de lipsă.”

— Nu, nu! răspunseră o sută de voci; d-ta vei șede aici, că vom vedea noi, ce putere omenească te va rupe din mijlocul nostru, până va mai sta careva din noi cu viața.

Nefind nici o speranță de a pute liniști spiritele, m'am decis a rămâne de față, lucru, ce a fost destul de primejdios.

După un timp oare-care, oamenii s'au mai rărit, pe cei-ce mai rămăseseră 'mi-a succedat a-i mai mulcomi. Dar înzădar, soarta nu 'mi-am putut-o încunșura.

Cătră 2 ore după amiază, 2 căruțe intrară în curte; era comisiunea conscriitoare, care consta din 5 membri, între cari vice-comitele și solgăbirul. Pe ceilalți trei nu-i cunoșteam. Le-am eșit întru întimpinare și după salutările îndatinate solgăbirul m'a agrăit:

— D-ta ești acasă?

— Da, sînt acasă, precum vedeți!

— Când te ai întors acasă?

— Nu tare de mult, răspunsei.

— Ai călătorit toată țeara?

— Ba chiar toată nu!

— Pentru-ce nu șezi statornic acasă?

— Îmi e cam teamă de d-voastră, de când ne-am făcut „frați”.

La răspunsul acesta, dându-mi un zimbet sarcastic, au intrat cu toții în casă. Până a nu veni judele, a schimbat când cu mine când cu fratele meu vorbe despre lucruri ne-interesante.

Într'aceste a intrat judele cu vre-o cinci ori șese săteni în casă, și unul din membrii comisiunei încep să cetească numele ficioilor, cari fuseseră conscriși în 1847, întrebând de mai sînt încă în viață. La întrebarea aceasta sătenii răspunseră cu da, ori ba.

Deodată însă de afară pătrunde un sbierat puternic din mai multe guri; „Odată cu capul nu dăm ficioarii câțane la Kossuth, da de va porunci împăratu, nu numai ficioarii îi dăm, dară și noi mergem cu toții”.

La această sbierătură, fără de veste și de rind, comisiunea îngălfezi... eară eu stam ca lovit de fulger. Unii dintre cei de afară pătrunseră în tindă, ca să-și manifesteze mai deaproape voința și dorința.

Solgăbirul, lovit în ambițiunea sa, de care ființa omenească nu a îndrăznit încă a se atinge, a dat să ese afară spre a restabili ordinea. Eu încă 'i-am urmat spre a-i veni întru ajutor la acest propus. Însă temperamentul lui cel nenorocit, sau mai bine zis, fudulia lui cea fără de margini, nu l'a lăsat chiar nici în aceste momente critice a se acomoda după împrejurări și a cerca mulcomirea tumultului cu blândețe, ci eșind în tindă, vră să tragă o palmă unui ficior, pe care l'a vătut mai deaproape strigând. Intențiunea lui însă a avut efectul, că pe când am sosit și eu în tindă, picioarele solgăbirului le vedeam sburând pe la podele, și când a căzut jos, se părea, că de când e lumea n'a mai avut haine pe el.

Ficiorul înspăimântându-se și el de mărimea fapte sale, a dispărut prin mulțime, și până-când atențiunea tuturor se părea aținută asupra acestui erou, comisiunea se străcură fără sgomot și în liniște pe căruțele, cari așteptau cu caii prinși, și ca o fantomă se

făcă nevăzută din sat... Noi am rămas cu toții înmărmuriți, fără a scoate careva vr'un cuvânt din gură, fie de imputare, fie de incurajare.

Intr'un târziu tăcerea a curmat-o un bătrân cu cuvintele: Vezi, așa ar trebui să le facă la unii ca aceștia în tot locul.

— Ba ar trebui spânzurați de limbă, zise al doilea.

— Ba pe furcile, cari le-au ridicat ei, zise al treilea.

— Ce-ar fi trebuit să facem, sau mai bine, ce-ar fi trebuit să nu facem, o știu și am știut-o, răspunsei eu. Mai știu însă și aceea, oameni buni și de omenie, că ce s'a făcut acum, urmări bune nu va avea, nu atât pentru mine care și așa sînt orînduit pentru furci, de vor pute pune mîna pe mine, dară mai mult pentru d-voastră. Eu ușor mă pot face nevăzut, însă d-voastră rămâneți aici și atunci, ce veți face?

— De noi nu te îngrij; de vor aduce câțane împărătești pe capul nostru ne plecăm, ele pot să șadă până vor mânca tot ce avem, că dacă vor găta tot, se vor duce cum au venit, dară ficioarii nostri la Kossuth nu vor cătăni, eară d-ta păzește-ți capul, răspunseră mai mulți deodată.

Între sfaturi de asemenea natură veni noaptea, mulțimea dispără pe încetul de tot, eară eu rămânând singur fără a mai cugeta la cină, luai lincea și pistolul și prin umbra neagră a nopții, mă depărta de obicei la hotar, unde petrecui noaptea mai mult fără somn.

Viena, 5 Octombrie.

„Wiener Zeitung” publică rescriptul împărătesc, prin care se însărcinează Adam Recei de Recca cu formarea unui nou minister unguresc.

Deva, 5 Octombrie.

În Deva a erupt revoluție. Milizia de aici compusă numai din o companie de soldați Bianchi, s'a retras în castel.

(Siebb. Bote nr. 108).

Viena, 5 Octombrie.

Ministrul de război Latour înțelegând că Jellacici se apropie de Viena, trimite în calea lui câteva batalioane. Unele au degenat supunerea.

(Kerékgyártó).

Galați, 5 Octombrie.

Ocuparea Bucureștilor prin Turci a avut drept urmare intrarea Rușilor în țeară, cari au trecut în 27 Septembrie Prutul. Comandant e generalul Lüders.

(Siebb. Woch. nr. 111).

Zara, 5 Octombrie.

2 oficeri din Muntenegru au plecat la Croația, ca să ofere banului un ajutor de 1000 Muntenegreni.

(Siebb. B. nr. 119).

DELA COMITAT.

— Congregațiunea de toamnă. —

Sibiu, 4 Oct. n.

Despre congregațiunea de toamnă a comitatului nostru, ținută ieri, primim următorul raport:

Fiind de deosebit interes prin nouele alegeri, ședința e bine cercetată. Dintre Români însemn: P. Cosma, Z. Boiu, M. Voileanu, I. Cădea, prot., S. Medean, prot., Is. Blaga, paroch, I. Lebu, proprietar, V. Tordășianu, E. Verzar, I. Măcelar, not. p., Ioan Crețu, Zev. Mur-

șanu, Val. Florian, paroch, Dr. L. Br. Leményi, Dr. N. Vecerde, Dr. O. Rusu, On. Tilea, N. Henț, N. Cristea, I. Popa, Micu, not., Micu, proprietar, Dregits, protopretor, I. A. de Preda, Dr. Beu, Mihaiu Ittu, forestier, Al. Roman, propr., Dr. Prunaș, prof. Ghibu, Dr. Barcianu, Dr. Stroia, Manta, paroch, I. Rusu-Șirianu, redactor, Popovici, not., Popovici, paroch, Comșa, prof.

La 9 ore comitele-suprem deschide ședința cetind o vorbire în limba maghiară. La începutul vorbirii comitele dă un reflex din ochirea situației externe. El zice:

„Între vulturile puternice ale vieții publice și a luptelor din statele cari ne ating deaproape, lupte spre a clarifica și regula relațiunile lor cătră olaltă și unul contra altuia, spre întărirea durabilă a binelui public și spre promovarea intereselor comune, cari, durere, nici acum nu ajung la o armonie folositoare, — trebuie să lucre mai departe liniștit micile aparate ale cercurilor omenești, spre a împlini așteptările ce li-se fac...”

De aceea s'a întrunit earăși congregațiunea spre a-și rezolva problemele sale în butul luptei ce decurge în jurul marilor chestiuni de zi ale timpului...

În urmare comitele amintește despre moartea „Împărătesei-Regine”, și anunță, că deputația comitatului a pus pe scriu cunună cu inscripția *ungurească*: „Szebenvármegye hódolata.”

„Dar” și în cea mai profundă durere — zice dl comite — înaltul nostru împărat și Rege întorându-și privirea dela moment „și-a adus aminte de *popoarele Sale* credincioase și a edat cătră ele din Schönbrunn la 16 Septembrie n. un manifest, care pe calea prescripă, a venit și la reprezentanța municipală, și eu învît on. adunare generală să iee în mod convenit la cunoștință această prea înaltă manifestare.”

Manifestul se cetește în limba maghiară, germană și română. Membrii adunării îl ascultă în picioare.

Comitele-suprem amintește despre moartea contelui Bethlen, fost comite al Sibiiului. Se cetește răspunsul vîduvei la adresa de condolență a comitatului.

Despre moartea fostului protonotar *Cornel Tobias* comitele amintește cu următoarele cuvinte:

„La 15 Septembrie a murit protonotarul comitatului, dl *Cornel Tobias*. Aproape 20 de ani a servit el credincios și cinstit comitatului acestuia și lucrarea lui umană 'i-a câștigat respect deplin atât în oficiu cât și în afară de oficiu. Spre a cinsti memoria lui vîr rog să exprimăm doliul și condolența noastră prin ridicare.”

Membrii adunării se ridică. *Interpelează*. Părintele V. Florian, paroch gr-cat. în Racovița, interpelează în cauza hotelului comunal din Avrig. Conclusul comunei nu e aprobat de municipiu. Întreprinzătorii întrebunțează lemne verzi la stucatură și în zid cărămidă nearsă. Măiestrii sînt toți cărpaci, și pun o parte a zidirii pe fundament vechiu. Așa s'a procedat în Avrig și la școala confes, care apoi s'a dărîmat. Norocul că nu erau elevii în școală.

— Presidiul promite cercetare.

Interpelează apoi în cauza drumului Tălmăciu—Racovița—Avrig, spunând că nu s'a isprăvit spre mare inconvenient al locuitorilor. — Presidiul promite sanarea rului.

Volnicile gendarmerești din Seliște.

Di vicecomite răspunde apoi la interpelearea dlui Dr. Leményi, în cauza

volnicilor și brutalităților comise de gendarmi față cu mai mulți tineri Selișteni, bănuți a fi arborat stindardele naționale românești, cari în ziua de 3/15 *Maiu* s'au vîzut în Seliște. Di vicecomite spune, că în urma cercetărilor s'a constatat, că de fapt un gendarm 'și-a permis excese neiertate de lege. Pentru aceea contra individului se urmează cercetare după normele în vigoare.

Interpelantul, dl Dr. Leményi, s'a declarat mulțumit cu răspunsul.

Din celelalte puncte însemnăm: S'a dat concesiune lui Ign. Hertzfeld și C. Löw din Alba-Iulia, pentru clădirea unui drum de fer vicinal dela S-Sebeș la Petrifalău; câteva rescripte ministeriale se iau la cunoștință.

La societatea centrală de credit din Budapesta se decide a nu subserie actiui. Se decide publicarea colecțiunei statutelor comitatense în toate 3 limbile. — Spesele de 200 fl. făcute de deputațiunea trimisă la înmormîntarea împărătesei-Regine, se aprobă. — Se creează un nou post de contabil și unul de diurnist. Se procede la alegerea *protonotarului*. Candidați: *St. Stroia*, *Be-deus* și *Schieb*. Aclamat Stroia. Urmează apoi celelalte alegeri după-cum s'a raportat deja. Cei aleși depun jurământul în fața adunării.

Pentru conducerea alegerilor de întregire a membrilor din municipiul orașelor Sibiu și Sas-Sebeș se aleg preșidenți și vicepreșidenți noi, între cari: Henț, Ioan Dregan, Bojița, Onescu Ioan Droc, Ioan Comșa, V. Florian.

Banii orfanilor se decide a se depune la „Sparkassa”, „Bodenkredit” și „Albina”. Hotărîrea se ia prin votare cu apel nominal.

Celelalte puncte sînt de mai puțin interes.

Cronica zilei.

Sibiu, 5 Oct. n.

Din Selagiu ni-se scrie: Ziua de 21 Septembrie a anului curent, pentru Selagiu era să fie o zi de sărbătoare, o zi iubilărie.

În ziua de 21 Septemvri s'a împlinit 25 de ani, de când revereandisimul domn, *Alimpu Barboloviciu*, chemat de providență, a fost introdus de vicar al Selagiului.

Meritele și zelul deplin recunoscute a reverendisimului vicar aduse pe altarul religiunei și a națiunei în timp de 25 de ani, ca vicar al Selagiului, ca conducător adevărat al clerului și al poporului român, și ca conducător-președinte al „Reuniunei învățătorilor români selăgeni”, au inspirat inimile române din Selagiu, cari în bună conțelegere cu septemăni înainte au făcut frumoase pregătiri, pentru-ca în ziua de 21 Septemvrie a. c. în Simleul-Silvaniei să țină o sărbătoare iubilărie spre a onora și felicita pe binemeritul vicar, reverendisimul domn *Alimpu Barboloviciu*. Însă durere. Îngrozitoarea știre despre atentatul și moartea augustei împărătese-Regine a făcut, ca amintita sărbătoare iubilărie să se amine și s'a și amînat până la un alt termen.

Totuși inteligența din loc, oficialii institutului de credit „Silvania” în frunte cu laboriosul director domnul *Andrei Cosma*, în 22 Septembrie în mod solemn, prezentându-se la reședința vicarială, pe la 12 ore din zi, gratulându-l

de prin toate ținuturile unde numai locuște și tînde să fixeze o limbă literară populară, căci el mai înainte a înțeles cât de periculoasă e pentru înaintarea în cultură a poporului nostru dezvoltarea unei limbi literare inaccesibile pentru pătura de jos.

Azi, când Coșbuc e recunoscut în toate părțile de mare poet pe dreptul se poate afirma, că deja a inițiat și încă cu mare succes fixarea din chestiune și că în privința aceasta și el formează la rîndul seu epocă.

În limba lui Coșbuc ce e drept încă nu dăm de flexibilitatea și manauera rafinată ce o aflăm la Eminescu și nu e mirare. Limba țeranului nostru încă e în față, e puțin cultivată; nota ei distinctivă e vînjosia, ceea-ce caracterizează și stilul lui Coșbuc.

Peste zeci de ani însă, după-ce poetul nostru și alături cu el și alții vor fi muncit cu sirguită la ciselarea și poleirea ei, de bună-seamă altcum va sta lucrul.

Și acum comparațiunile, ce sensibilizează atât de potrivit ideii, noțiuni abstracte o fac mai plăcută, mai atrăgătoare

Talent de talia lui Coșbuc va pune și mai departe în versuri tot atât de variate ceea-ce spune Românul în poesia sa, ori în o anumită direcțiune va crea opere nemuritoare.

Cine ar pute spune?

(Turda). *George E. Pătăcean*.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Impresii din Coșbuc.

(Fîre de tort)

de

George E. Pătăcean.

(Urmare și fine).

Venise fata de împărat 'i-a dus soațe ale ei după apă la isvor, deodată sosește un tînr călător și cere să bea din cană.

„Ear' fata de 'mpărat 'i-a dus Cofia ei — și când 'i-a spus Flăcăul cel dintăiu cuvînt Ea se uită speriată 'n vînt, Și ca certat' apoi 'și-a pus Privirile 'n pămînt.

„Aș vrea ca și la 'ntorsul meu Să fii aici să-mi dai să beau, — Ear' ea tot nemicașă stînd, Cu ochii 'n jos și tremurînd De lupta ei, tîrziu și greu Rosti sfioasă: „Cînd?”

Și mîne poate... mai tîrziu... Ori peste-un an! Nici eu nu știu, Sînt fiiu de orău. Cărarea mea Pe-aiți va fi... Ne vom vedea De-acum iubitul tîu se fii Ear' tu iubita mea.”

Apoi plecă în grabnic pas... Avea atîta dor în glas! Era voinic și tînerel, Înalt și tras ca prin inel — De-atunci și ochii 'i-au rămas Și inima la el.

O singură întâlnire, cuvinte schimbate în treacăt, au fost deajuns să turbure liniștea sîrmaneii copile.

Zilele treceau cu repezițiune una după alta și ea din zori și până 'n noapte sta acolo singură, departe de ai sei, numărînd clipele ce-'i păreau secolii, 'tot așteptînd doar' va veni flăcăul mai curînd.

Trecu vara, trecu toamna și iarna pe aceeași urmă și ear' sosit înfloritul Cîreșar, — „dar' nici acum voinicel nu, doritul ei drumar.”

Inima însă îi spunea că are să-l revadă, pentru-ca în veci să fie a ei! Întreba vîntul de seară nu cumva l'a înălțat în sborul seu, întreba noului nu cumva l'a zărit în calea sa?

Să-i spue, că și acum îl așteaptă, îl plînge și sărută, florile din obrazu-'i odinioară rumen, pălesc și vestejesc fără de vreme, de mult ce — le udă. Pentru dînsul că-l iubește părinții o ocolesc, au alungat-o dela casă și toți ai ei azi n'o mai vor!

„Treceau drumetii pe lângă ea Șoptind, dar' dînsa nu vedea. Treceau și zilele sburînd, Treceau și luni, treceau pe rînd, Treceau și ani, ei nu-'i trecea Răbdarea așteptînd.

Deodată aude tropotit de cal, năvalnic în zarea lunei se ivește un tînr călător.

Ea aleargă repede în calea lui, îl întreabă, îi vorbește și-l desmiardă cu vorbe dulci. „Unde-a fost? De ce n'a venit până acum.”

Dar' n'a fost el...

.....Și ea cu zor

Oprea în drum pe călător, Rîzînd cu hohot îi spunea Povestea ei, apoi plîngea, Ei l'a vîzut, dar' ei nu vor Să-i spuie ce făcea?

Frumos e descris sfîrșitul trist al acestui suflet chinuit și sbuciumat un veac întreg în dragostea-i pentru flăcăul „Ideal”.

Pe-atunci erau vîlștari în lunci Copacii de-azi și tineri prunci Erau bărbaiți. Colo-n sat Copile mici: ea le-a purtat Pe brațe și e mult de-atunci, De mult s'au măritat!

Acum pe cărje se proptia N'avea puteri, și tot venia. Pe-aiți, pe-aiți e drumul lui... E noapte-acum... ba încă nu-'i... L'am așteptat: atît aș vrea Se pot de-acum să-'i spui!

Dar' într'o seară ea simți Că azi e cea din urmă zi — Ori vine azi de undeva Iubitul ei și-o va lua, Ori dacă nu, când va veni El n'o va mai afla.

pe încărunțitul în merite vicar, în amintirea zilei, semn al simțimentelor de iubire și recunoștință, i-au predat un orologiu frumos de masă cu inscripția: *Întru suvenirul zilei iubitoare de 21 Sept. 1898. Direcțiunea »Silvaniei« și oficialii ei.*

Rămâne acum: ca cei chemați, bărbai din cler și corpul didactic, terminul amintat să-l defigă la timp bine povărit și încă de timpuriu. Aceasta e dorința generală nu numai a cărturarilor dela sate, dar și a poporului plugar din Selagiu, care cu dor așteaptă ziua, în care să poată gratula pe bunul lor vicar pentru adevărata și părintească sa păstorie de 25 de ani, ca vicar al Selagiului.

Unul dela sate.

Tristele lui Ovidiu. Cu ocaziunea vizei d-lui de Gubernatis în Constanța — scrie *Drapelul* — ilustrul călător a dorit să cetească *Tristele* lui Ovidiu, în propria țeară a exilului acestui poet.

Cu mare greutate s'a putut găsi în toată Constanța un volum din operele lui Ovidiu, și nu cel căutat, la dl profesor și avocat Bănescu.

Dl V. A. Urechia a promis amicului seu de Gubernatis, că pentru a spăla această rușine deasupra orașului lui Ovidiu, va imprima o ediție de lux a *Tristelor* și *Ponticelor* chiar în Constanța.

Dl V. A. Urechia pregătește această ediție.

Egalitatea de drept aduce cu sine, ca studentele dela universitate să aibă aceleași drepturi și datorințe ca și studenții. Dar' aceleași, înțelegi d-ta! Cu toate acestea până acum la universitatea din Viena didactul era mai mare pentru studente, decât pentru studenți. Consiliul universității a sistat dispozițiunea aceasta. Cu anul acesta didactul va fi același pentru amândouă părțile — litigante.

Nem tudom magyarul.

Limba dulce și frumoasă a patrioților nostri, ori-cât ar fi de oficios impusă între limitele Ungariei, își pierde tot dreptul de existență trecând peste aceste hotare. Vorba aluia: »Trece dealu și n'o mai vezi!« Consiliul comunal al Budapestei, a trimis mai zilele trecute un act unguresc la adresa căpităniei cercuale a Dobrovi din Galiția. Hărta a fost remisă fără a fi cetită cu observarea: *Nem tudom magyarul. Tessék lengyel lenni. Jó reggelt!* Din aceste șire patrioților nostri pot vedea că Polonul din chestie nu știe ungurește de fapt, dar' nici că are a face cu limba ungurească nici în clin nici în mănec.

Vesuv-ul.

De un timp încoace Vesuv-ul începe earăși a da prilej de spaimă Neapolitanilor. Lavă, zgură și bombe vulcanice sunt aruncate la înălțimi considerabile. Lava ferbinte a aprins imensele păduri de castani de pe Monte-Somma. În jurul craterului principal s'au deschis mai multe cratere nouă. Clădirea observatorului e periclitată de limbile de foc, care se din gura vulcanului. Dela 1871 nu s'a pomenit erupție așa de violentă a Vesuvului. Ca spectacol, nimic nu se poate compara în frumusețe cu acela al actualei izbucniri. Turisti îndrăzneți își pun în joc viețea, ca să poată admira în condițiuni de privire mai bune, admirabila priveliște, ce oferă vulcanul în activitate. Doi excursioniști și-au găsit moartea într-o sumeafă întreprindere de a se apropia cât mai mult de unul din cratere.

Poetul, tot poet.

Un cas original s'a înfățișat de curând înaintea tribunalului din Lyon. Poetul *Onésime Loyer* fu arestat în flagrant delict de »farniente«, suspect de cerșitorie, după-cum declară gendarmul. Adus înaintea tribunalului, dete răspuns la toate întrebările în frumoase versuri *improvisate*, pe cari încercăm a le traduce de curiositate.

— Cum te numești? întrebă presedintele.
— *Onésime Loyer, de mult am fost numit.*
— Virsta?
— *E jumătăț' de secol de când sunt om cinstit.*

— Locuința?
— *Culeș imi e pământul, — ogheal, albastrul cer.*
— Ce profesiune ai?
— *Iubesc, m'închin, fac versuri și de pomână cer.*
— Ai cerșit până?
— *Eram flămând! Chiar legea, o bun judecător*

Nu-mi poruncește oare de foame să nu mor?

— Ești om cu carte, poet. De ce nu cauți un editor?

— O, Doamne, editorii sunt fiare fără milă, Te măsură cu fală și-apoi îți spun în sîtă: Când vei ajunge mare, ilustru, om cu vază Se vor gândi la tine... în fine... or să vadă...

Discursul poetic n'a împiedecat pe judecător să condamne pe visătorul client la 24 ore închisoare, la care sentență el răspunde cu o demnitate homerică:

O, n'am de-ajuns cuvinte! Merți pentru osândă. O zi se nu am grijă, nici gura mea flămândă!...

În contra anarhiștilor. Guvernul din Italia a adresat un apel către toate statele din Europa ca să iee parte la conferința, în care se va stabili un mod de purcedere sistematic în contra anarhiștilor. Locul conferinței nu e amintit, dar' se crede că e Roma.

Dreyfus. Meetingul ce era să se țină la Salle de Wagram a degenerat la scandal de stradă. Dérouléde și-a trimis partizanii sub conducerea lui Guerin. Acestia înaintau sgomotoși, înarmați cu rude de fer. Poliția întrevine, deținând vre-o trei indivizi. Se naște conflict, vîrsare de sânge, 20 răniți sunt transportați la spital. Vre-o mie de oameni percurgînd stradele strigau din fundul plămînilor: Trăească Republica! Jos cu Rochefort! Ei mergeau către redacția »Aurorei«. Alt grup de oameni, mergînd în direcția redacțiunei »Libre Parole« striga în gură mare: Piară Zola! Jos cu Jidanii!

Demonstrație în contra unui profesor ungar. În 3 Octombrie n. a avut loc la Budapesta o demonstrație sgomotoasă în contra profesorului dela facultatea juridică *Timon Ákos*. Demonstrații s'au purtat atât de gălăgioși, încât profesorului i-a fost imposibil să țină prelegere. Causă a dat la demonstrație împrejurarea, că numitul profesor nu voește să edee însuși manual, ear' la examene pretinde cu cea mai strictă rigoare să răspundă toată lumea după explicările lui.

Casul de altcum nu e chiar sporadic; demonstrațiile în contra profesorului din chestie sunt cam la ordinea zilei.

Avis. Fabricatele recunoscute ca renumite ale vestitei firme *H. Kiehlhauser* din Graz, ca și mai nainte s'ot potăpina în calitate proaspătă, bună la parfumeria Meltzer. Indreptăm pe cetitori la inseratul de azi.

Știri mărunte. Văduva lui Carnot a murit în castelul Presles din Franția.

— Orașul Viena a luat dispoziții ca să se ridice clase paralele la școalele comunale, de oare-ce Jidanii au să fie separați de elevii creștini.

— Ministrul de finanțe a promis, că intru-cât se poate va reduce competența de timbru pentru ziare.

Două expoziții în Sebeșul-săsesc.

(Comunicat prealabil).

În ședința sa cu data 30 Octombrie n. c., subscrisul comitet central a luat hotărîrea de a aranja în toamna a. c. în opidul Sebeșul-săsesc și anume în zilele din 26—30 Octombrie n. o expoziție de poame, struguri etc., a 2-a de acest fel la noi, ear' la 30 Octombrie o expoziție de vite cornute.

În scopul premiării ne stau la dispozițiune în total 700 coroane, din cari 500 coroane ajutor din *visteria statului* și 200 coroane ajutor din *fondul economic al comitatului Sibiu*.

La expoziția de poame pot lua parte ca exponenți toți locuitorii comitatului Sibiu, ear' la cea de vite exclusiv proprietari din *cercul pretorial al Sebeșului-săsesc și al Mercurei*.

Pe lângă diplome la expoziția de poame se vor distribui premii în valoare de 200 coroane, ear' la cea de vite de 500 coroane.

Deschiderea solemnă a expoziției de poame se face Mercuri, la 26 Octombrie, ear' închiderea și premiarea Duminică, la 30 Octombrie.

Ținem a vesti despre aceasta în mod prealabil pe cei interesați cu adaus, că programele speciale se vor publica în curînd.

Sibiu, 5 Octombrie n. 1898.

Comitetul central al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu«.

Dem. Comșa, Victor Tordășianu, preș. secretar.

Mai nou.

Respins!

Curia a pertractat ieri trei recursuri de nulitate în procese de presă și pe toate le-a respins. Între acestea a fost și recursul dlui *Aurel Trif*, care a fost condamnat la 3 luni temniță de stat și 50 fl. amendă pentru pretinsă »agitație« comisă printr'un articol, ce s'a publicat în »Trib. Poporului«.

Din Austria.

Ședința de ieri a *reichsrath-ului* a decurs în liniște. Toți oratorii au vorbit contra proiectelor de pact, căutînd să ridiculeze pe ministrul de finanțe, care »dacă s'ar îmbrăca cu haine de husar, ar lua cisme cu pînteni și și-ar unge mustețile ar fi un »Kaizbăscu« întreg.

Guvernul pertractează cu majoritatea din dreapta, pentru a stabili raporturi mai solide. Încercătură mare se prevede numai pentru Bănyfy.

Tribuna Literară.

Țeranul în România.

— Conferință ținută în seminarul rectorului universității G. Schmoller, la Berlin —

de

George D. Creangă.

(Urmare).

Prin comunele rurale se bea asemenea la toate ocaziunile: când lipsește pofta de mâncare, când se întălesc și se cînstese doi prieteni sau rude, când se începe și se termină o daravăre, oarecare; se bea la cărmăna din sat și la cărmănele din oraș cu ocaziunea tirgurilor și tirguielelor ordinare și se bea acasă la faceri și la lehuzie, toți beau la botez, la nuntă, la înmormîntare, la ziua numelui și în zile de sîrbătoare.

Până la 1885 și în comunele rurale, cărmăarii erau numai Jidani, cari explotau pe țeran economic și moralicește în modul cel mai infam și pe cari Alexandri în: »Lipitorile satului« ni-i descrie destul de clar. Nu numai că făcea sforțări de a ademeni pe țeran și a-l atrage le beutură, dar' era gata totdeauna a-l imprumuta cu bani, spre a-i lua apoi o camătă mai mare decât capitalul imprumutat, ear' beuturile falsificându-le cu substanțe otrăvicioase spre a-i ruina țeranului nu numai averea, ci și sănătatea. Legea din 1885 dispune, că cărmăar în comunele rurale va pute fi numai cel-ce e alegător, deci care e Român. Astfel lipitorile satului au fost deslăpite, deși încă mult timp după intrarea legii în vigoare le-a succes a mai suge din țeran.

S'a căutat a se diminua consumațiunea de alcool printr'un imposit mai uscat fără însă a se succede în modul dorit, ba Krupensky arată, că consumațiunea alcoolului a crescut în unii ani în raport invers cu impositul. Debitanți însuși e foarte greu imposit, nu numai în interes fiscal, ci și pentru a satisface un interes economic național în scop de a diminua debitele.

Cu toate acestea debitele sînt destul de numeroase, ele cresc succesive, astfel în

1886: 25.533; 1888: 24.578; 1890: 25.866; 1892: 26.3161; 893: 27.111, dintre cari 17.520 rurale, venind 86 locuitori la 1 debit în comunele urbane și 237 în comunele rurale. Dela această dată ele au crescut și mai mult, încât s'a calculat în timpul din urmă 1 debit la 200 locuitori din comunele rurale. În 1893 beuturile date în consumațiune erau 310,945.295 litre vin, 30,866.285 litre spirit și 3,247.990 litri bere, ceea-ce face pe cap de poporație anual 56.42 litre vin, 5.6 litre spirit și 0.6 litre bere. Astfel, că România ar fi a 3-a țeară din Europa, care consumă mai mult alcool și a 7-a pentru vin (Conrad. Handwörterbuch). (Va urma).

Bibliografie.

„ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ“

editată sub auspiciile și din însărcinarea „Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“.

de

Dr. Corneliu Diaconovich, prim-secretarul Asociațiunei.

A apărut fascicolul X. al acestei mari și folositoare publicațiuni, adică ultimul, cu care se încheie tomul I. A—Copenhaga. Tomul întreg cuprinde 936 pagini, 10,401 articole, 9 harte, planuri și adneze și 111 ilustrațiuni în text.

Faptul îmbucurător, că publicul cetitor primește o parte considerabilă din această valoroasă publicațiune, este o dovadă eclatantă, că lucrarea aceasta înaintază cu pași tot mai siguri și el fără îndoială va pute delătura pe deplin temerea ce s'a ivit la început în cercuri foarte largi, că »Enciclopedia Română« ca toate întreprinderile noastre literare de asemenea extensiune nu se va pute termina.

Fascicolul X. cuprinde articolele Clasa—Copenhaga. La acest fascicol se alătură foaia titulară, apelul comitetului Asociațiunei din August 1896, prefata la tomul prim, scrisă de directorul publicațiunei Dr. C. Diaconovich, lista autorilor »Enciclopediei Române«, consemnarea ilustrațiunilor, prescurtări si semne și Addenda et Corrigenda.

Dintre articolele cuprinse în acest fascicol amintim: Cloșca Ioan, Cluj, Coarda (T. Cerne), Cobălesc, Cocorăscu, Cod, Codrescu, Cognac, Cojocna, Colonia, Colorante, Colori, Columbia, Comasarea, Comedia (M. Străjan), Comie,

Comitat, Comuna, Conache Costache, Concert, Congregațiune, Congres, Conserve alimentare (Dr. Felix), Constanța (județ și oraș), Constantinescu Barb, Constantinopole, Conta Vasile, Conta-Kernbach Anna, Contabilitate, Convulsione.

Dintre ilustrațiuni remarcăm un admirabil tablou, reprezentând vederi din Constanța, precum noul port, statua lui Ovidiu, piața Independenței, promontoriul, biserica catedrală.

Scoarțele pentru tomul I. sînt deja lucrate și se pot comanda la editor cu prețul de 1 fl. (2.50 fr.) incl. trimiterea prancată și recomandată.

»Enciclopedia Română« apare în extensiune de 30 fascicule de câte 6 coale de tipar (10 fasc. formează un tom) și va cuprinde în total peste 30.000 articole.

Publicațiunea se va termina în decursul anului 1900.

Abonamente se primesc la editorul W. Krafft în Sibiu și la toate librăriile: deposit general pentru România: Storck & Müller, București.

Prețul unui tom face: broș. fl. 10 — (resp. 25 frci), ear' legat 11.60 (resp. 28.50 frci).

„Lupta pentru drept“.

— Voci de presă. —

»Liberalul«.

„Trebuie să fim bucuroși când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire.

»Lupta pentru drept« e creațiunea acelu geniu juridic Dr. Rudolf de Ihering, care e poate cea mai strălucită și cea mai originală ilustrațiune a literaturii juridice contemporane.

Traducerea dlui Păcățianu însă e mult superioară traducerilor anterioare, și ca stil și ca aprofundare serioasă a originalului, avînd pe lângă asta avantajul de a ne presenta penultima ediție a originalului nemțesc, ediție apărută cu un an înaintea morței lui Ihering, care a supus-o unor modificări, cari înlocuiesc stilul științific greoiu în ațtaia ediție cu un stil mai ușor, accesibil și celor ne-specialiști în materie de drept.

La librăria »Tipografia«, societate pe acțiuni în Sibiu, se află următoarele cărți:

»Memorial«, Archiep. și Metropolitul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popa fl. 1.30
»Doina«, conf. ținută la ateneul din Berlad, de Măndrescu »-28
»Critice« 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I. și II. a 2 fl. cr. »-4—
»Povestile Bănătuiei«, de Cătana »-30
»Literatură popor. română«, de Gaster »-2.50
»Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou«, de Dr. Iuliu Olariu »-2.50
»Cersitorul«, dramă în 2 acte de Livescu »-50
»Studii Critice«, de Ghera. Vol. I. și II. a 2 fl. 20 cr. »-4—
»Higiena română«, de Dr. Leo Murășianu »-1—
»Izvoade«, de Demetrescu »-4—
»Trandafiri și vioarele«, de Pop-Rete-ganul »-60
»Din Moldova«, schițe de Kotzebue »-1—
»Floarea din Firenze«, de Livescu »-50
»Istoria Românilor sub Mihail-Vodă-Viteazul«, de Nicolae Bălcescu »-2—
»Trăvnițe«, 10 piese Slovacșei Vol. I. și II. a 1 fl. 50 cr. »-3—
»Serierile părinților apostolești«, de Dr. Iuliu Olariu »-70
»Merinde dela școală«, de Popa »-60
»Despre influența împrejurărilor«, de Panaite Zosin »-50
»Memorii din timpul războiului«, de Georgescu »-88
»Pui de lei«, poesii eroice, de Nenișescu »-1—
»Ediție de gală »-2—
»Poesii«, de Macedonski »-2—
»Copii de pe natură«, de Negruzzi »-1.50

La comanda de afară se se adaugă pentru porto postal încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Joi, 6 Octombrie n.

DER VOGELHÄNDLER.

Operetă în 3 acte, de C. Zeller.

Începutul la 7 ore seara.

Sosiți în Sibiu.

În 5 Octombrie n. 1898.

Hotel »Imperatul Romanilor«: Hadan din ărlau, Likel cu soția din Sighișoara, Geavides din București, Sirke din Avrig, privatieri; Simonis cu soția, inginer din Ploiești; Gärtner, antreprenor din Brașov; Zöld cu fiul, subjude din Ibașfalău; Dr. Bock cu soția, avocat din Orăștie; Băcilă, major din Alba-Iulia; Weinhold, director școlar, Makkai, învățător, din Sebeșul-săsesc; Margolius din Berlin, Teusch din Sighișoara, Werner din Deva, Bergmann din Melești, Czervanka cu familia din Peatra, Haas, Gross, Fischer, Sarkány, Uprimni, din Budapesta; Arzy, Kalhanek, Grünvald, Gerber, Treiber, Mocșáry, Ross, din Viena, comercianți.

Hotel »Neurhner«: Schuda, tafeșier din Viena, Feodoridis, proprietar din București; Nagy, ospătar din Cluj; Maisel din Budapesta, Brändusan din Boia, voiajori.

Hotel »Meltzer«: Lederer, oficial ministerial din Budapesta; Görke, voiajor din Viena; Ehrmann, rector din Tâlmăciu; Mayer, comerciant din Viena.

»Hotel Habermann«: Caranfil, ospătar din Greblești.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 3 Oct. n. 1898

Sămînțe	Calitatea per 100 chilogr.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per 100 chilogr.	Prețul per 100 chilogr.
Grâu				
Bănățesc nou	75	9.10	76	9.15
Grâu de Tisa	75	9.20	76	9.3
Grâu de Pesta	75	9.15	76	9.30
Grâu de Alba-Reg.	75	9.20	76	9.35
„Bacăia	75	9.35	76	9.40
Grâu ung. de Nord	75	—	76	—

Sămînțe	Soiul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
Săcără			
Orz	prima	70—72	7.85
	de nutreț	60—62	5.67
	de vînars	62—64	6.50
	de bea	64—66	7.20
Ovă			
Cucuruz (porumb)	bănc.	39—41	5.75
	de altsoiu	—	5.20
Meiu			
Hrișcă			

Grâu	Mart-Apr.	Sept.-Oct.	Nov.-Iun.	Iulie-Aug.	Mart-Apr.
Cucuruz	8.53	8.99	4.58	—	8.85
Ovă	5.70	5.15	5.50	—	5.72

rodute diverse	Soiul	Cursul
Sém. de trif.	Lucernă ungurească	—
Oleu de rap.	rafinat	—
Uns. de porc.	dela Pesta	62.50
Slănină	dela țeară	—
Său	svîntăță	51—62
Prune	afumată	—
Lictar	slavon, nou	—
Miere	bănățesc, brută	—
Ceară	galbînă străcurată de Rosenau	—

Cursul pietii din Sibiu.

Din 5 Octombrie n. 1898.

Hartie-monetă română	Cump.	9.18 vînd.	9.52
Are turcești			
Imperiali (15 R' aur)		19.—	19.10
Italie rusești 100 à		128.75	127.60
„100 à		5.62	5.67
Napoleon-d'ori		9.10	9.54
„100 à		53.52	53.80
Livre à 100 imp. germane		11.90	12.—

Bursa de Budapesta.

Din 3 Octombrie n. 1898.

Renta de aur ung. 6%	—
„4%	—
„3%	—
Imp. val. cor. 4%	100.25
Amortizarea datoriei câilor ferate ung.	121.50
(1-a emisiune)	—
Amortizarea datoriei câilor ferate de Ost ung.	122.50
(1-a emisiune)	—
Bonuri rurale ung.	103.—
„croate-slavone	99.—
Obligațiunile desp. regalilor	101.50
Imp. val. cor. premiu ung.	154.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	140.—
Renta de hărte austriacă	102.50
„de aur austriacă	102.25
„de aur austriacă	123.50
Losuri austriace din 1890	160.25
Acțiunile băncii austro-ungare	955.—
„de credit ung.	—
„de credit austr.	—
Seriuri fondare ale institutului de credit și economii »Albina«	102.—
Argintul	5.69
Gălbîni împărătești	5.68
Napoleon-d'ori	9.58
Mărci 100 imp. germane	58.96
Londen 10 Livres sterlingi	120.16

Bursa de Viena.

Din 3 Octombrie n. 1898.

Renta de aur 6%	—
„4%	—
„3%	—
Imp. val. cor. 4%	100.—
Amortizarea datoriei câilor ferate ung.	121.—
(1-a emisiune)	—
Amortizarea datoriei câilor ferate de Ost ung.	101.75
(1-a emisiune)	—
Bonuri rurale ung.	98.—
„croate-slavone	103.—
Imp. val. cor. premiu ung.	154.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	140.—
Renta de hărte austriacă	102.45
„de aur austriacă	101.80
„de aur austriacă	123.30
Losuri austriace din 1890	160.25
Acțiunile băncii austro-ungare	955.—
„de credit ung.	—
„de credit austr.	—
Argintul	5.69
Gălbîni împărătești	5.68
Napoleon-d'ori	9.58
Mărci 100 imp. germane	58.96
Londen 10 Livres sterlingi	120.16

Bursa de București.

Din 21 Sept. v. — 4 ore p. m.	Casa
Renta rom. per 1875 5%	100
Renta română amort. 5%	97
Renta (Schuldverschreib)	09
Oblig. de stat C. F. R. 6%	—
Renta rom. Rural. conv. 6%	100
Imp. val. cor. 4%	97
Seriuri func. rurale 5%	—
„urbane 7%	—
„urbane 7%	—
„urbane 6%	116
„urbane 5%	84
Banca Națională (100 lei v. r. intr.)	146.37
Soc. Dacia-Rom. (250 lei v. r.)	420
Soc. de Asig. Nat. (200 lei v. r.)	487
Soc. rom. de reasig.	118
Soc. rom. de con. (250 lei v. r.)	106
Oblig. Casei Penșunilor	230
Agio	—

Depositul fabricii de încălțăminte din Mödling, str. Cisnădiei 20. Sibiu.

Recunoscut ca cel mai bun izvor pentru procurarea de încălțăminte durabile și ieftine.

Este deci un avantajos neprețuit, ca înainte de a-ți procura încălțăminte pentru toamnă și iarnă, să cercetezi

depositul de încălțăminte din Mödling.

Papuci cu zug, simpli și împodobiți dela fl. 3.— în sus.
Papuci de dame, cu zug dela . . . „ 2.80 în sus.

Cisme pentru domni, papuci de pânură și pânză, papuci euptușiți de iarnă, pentru dame, domni, copii, forma cea mai plăcută, alegeți după plac, prețuri potrivite, durabilitate mare, se pot căpăta numai în

Depositul fabricii de încălțăminte din Mödling,
str. Cisnădiei 20. Sibiu.

Doriți se cettiți

un interesant Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați“

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de
Jules Verne.

Premiat de „Academia franceză“.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după *oliseuri* din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactat: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel“.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografia“, soc. pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăcii nr. 15.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite flori, compusă după explicațiile orientailor de

Un amoresat.

Acest volum, în format drăgălaș (32°) imprimat pe hârtie velină, în două culori, negru și albastru, elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Arândă de pășune.

Pășunea aflătoare pe Coasta dealului și aparținătoare comunei bisericesti A. B. din Vurpăr, în întindere de 750 jugere catastrale se dă în arândă de cu toamnă pe o serie mai lungă de ani — până la 10 ani — sau în întreg, sau în 2—4 părți, fiecare parte e provăzută cu apă.

Condițiile mai apriate de arândare se pot vedea dela 10 Octombrie, la oficiul parochial A. B. din Vurpăr.

[1820] 2—3 Presbiteriul evanghelic.

Tocmai a apărut și se așteaptă de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu:

CESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

și
MODURILE SOLUȚIUNII SALE

în

UNGARIA

de

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

în
ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți intermitați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRIILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

CARTEA DUREREI

care foarte potrivit s'ar putea numi

CARTEA

MÂNGĂIEREI

nu se mai află de vânzare decât în număr restrins de exemplare

elegant compactate!

Un exemplar costă 1 fl. 50 + 5 cr. porto.

Se poate folosi și ca carte de rugăciuni.

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihály de Apșa printr'un circular special.

A apărut la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea

Stuparilor

săteni

de

Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiuului“.

Prețul 35 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adănc simțit în literatura stupăritului. Broșura este scrisă de un fruntaș învățător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

Parfumeria Meltzer,

strada Cisnădiei, edificiul comandai de corp,

recomandă fabricatele nefalsificate de parfumerie și toaletă procurate direct dela fabrica

A. Kielhauser in Graz.

În special:

Poudre de dames parisiană,

Esență de brad,

Săpun de glicerin de violele,

Alifie pentru buze,

Extrait violettes d'Abbazia

și Glicerin Crème cosmetic de mult probat pentru îngrijirea pielii, etc. etc.

Veritabil garantat.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcișitul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăgelnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstēm de mamă. Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iaruk. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turenilui de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Caldărușca cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genetray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndrăgelnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoare. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Crainului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarăitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea prostilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusei-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roseni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba isăului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadață. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbișonia. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de L. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom an trebuință să cunoască **legea numită veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.